

(rămase de la Ipsilante) la București, spre a se închina și supunelui Kehaiă-beiu. Acesta ênsê 'înaintă pe toți la Pașa din Silistria, care și elu 'i trimise de acolo la *zalthanaoa* de ómeni din Constantinopolu, unde fu decapitatú împreună cu toți ostașii săi cei mai însemnați; ier șepte-decei din ómenii serdarului Diamandi remaseră sub pază în închisorile de la Constantinopolu. Astú-felú fu sfârșitulú și alú acestuí bravú luptătorú care a bine meritátú cununa de martirú alú libertății.

Dupê acéstă faptă, aducêndu-și Savva aminte că G. Olimbie și I. Farmake, erau întăriți la Curtea de Argeșu, se reîntórse cu Turcii în România-Mare, spre a-'i urmări și pe dênșii.

Ajungêndú dér' cu multă sete la 'dissa mônăstire nu putu să-și satisfacă dorința, căci sus-numiții căpitani plecaseră cu câte-va 'dille mai 'nainte, îndreptându-se spre Moldova. Oștirea turcêscă înaintându atunci pônê la Câmpu-Lungú, spre a se încredința despre fuga lorú, și despărțindu-se ca la 200 de turci, înaintarâ risipiți pônê la mônăstirea Aninósa, unde găsirâ refugiați într'ênsa unú numêru de *Ierolohiti* și Albanezi, carii se retrăseseră acolo, în urma nenorocitei lupte de la Drăgășeni. Aceștia, îndată ce vêdurâ pe Turci de departe, cređêndú că dupê dênșii erau și alți mai mulți, eșirâ din mônăstire fugindú care cum putu prin păduri, spre a-'și scăpa viața; cu tóte acestea Turcii prinseră vre-o 24 din cei mai slabi,